12130 12129

Proceſſus iudiciarius

Acceſſit maſcarō ad dei oīpotētis pñciā ⁊ ait
O creator oīm vbiqꝫ iuſticia es·xi·q·iij· ſcōꝫ
·c·cuſtodi·de pe·di·iiij·ff plures·Ego ſum
procur̄·tocius infernalis neqcie·placeat tibi
in agnicōe iuſticie me audire·iux̄·l·pxime de his que
in teſta·dele·Qui dñs ait Si es procur̄ exhibe man-
datū·ut·l·ſi quis inficiatus·ff·depoſiti·et in cle·cām
de elec·iūctis nōtis in·l·ſi filiuſfamilias § veterani·ff
de procu·Volo te informare ſup quodā pūcto valde
arduo qui tangit medulitus de oībꝫ inferis Et infor-
matione facta exhibebo procuratoriū·et h̄ fore fundū
videtur probari·ff·de ſerui·vr·predio·l·qdam vbeius
Dixit dominus Iam diu noui te et tuas verſucias.
vt·i·q·i·ſpiritus ſanctus·et·ff·de iudi·l·ꝫ ſi reſtituat·
in fi·Noli me informare nulla parte preſente·vt·C·
Si per vim vel alio mo·in·l·fi·ff·de acep·l·Nam ita
Diuus de maiori·et obe·inter quatuor exhibe ſtatim
mandatum aut ſtatim foras exibis·ar·l·Si quando
C·de dilacio·et·x·c·vij·di·nobiliſſimus cū ibi notatis·
Qui formidans iudicem quam ſibi gratum non vi-
debat exibuit pcuratoriū Et ut more hūano loqua-
mur ſic ſufficiēter confectum ꝙ in nulla ſui parte ca-
lumpniam continebat. Tunc dixit dñs procuratori
loquaris ſi vis Ait demon Ego procuratorio nomīe
ꝯqueror iuxta nō·in·l·poſt morteꝫ·ff·quando ex facto
tu·et de inſtito·l·fi·quod cū ego et alij quoꝝ nomine
ego ago per infinita tempora conmūi preſcriptione
preſcripta iuxta poſita·xvi·q·iij·in·§·ꝑ ea et ꝑ totū
fuiſſemus in pacifica poſſeſſione tormentandi cruci-
ciandi et iuſticiandi genus humanum apud infec-
tores de conſecra·diſ·iiij·Firmiſſime·nunc de nouo
iure iuris ordine nō ſeruato conſ̄·l·ſi pacto·C·de pac·
et·ij·q·vi·Diffinitiue et de excep rei iudi·in·l·i·parte

non vocata contra legem de vnoquoq̧ · ff · de re · iudi ·
⁊ de acq̄p · l · nam ita diuus de conſti · c · Eccleſia ſancte
marie pro voluntatis libito ſumus dicta poſſeſſione
priuati in · l · meminerint · C · Vnde vi · et · l · Si quis in
tantam · e · ti · extra de re · ſpoli · in literis De hoc etiam
querelam lamentabilem exponemus corā te · Quare
placeat tibi vocare genus hūanū ad veniendū certa
die coram te mihi procuratori reſponſurū iuxta nō in
· l · aut qui aliter · § · i · ff · q̧ vi aut clam ex̄ de reſcriptis ·
· cſ · i · Proteſtans primo q̧ reſtituatis nobis plenam
et liberam eſſe fiendaꝫ poſſeſſionem omnium aīaꝝ ·
que in celo terra et purgatorio ſt̄ · et que eas ſequunt̄
q̄ nate ſunt ac naſcentur iux̄ · l · i · § non ſolū · al's incip̄
fructuū et · § · q̄ vindemias · ff · de vi · et vi · ar · et de reſti ·
ſpo · grauis Reſpondit dn̄s audiui te modo agatur
de die dicta · l · aut qui aliter · § · i · ff · quod vi aut clam
Reſpondit procur̄ · cā eſt valde ardua et periculoſa ac
miſerabilis · vtputa cā ſpoliacionis ex̄ de or · cog · c · fi ·
de fo ꝯpe · c · ex parte · C · ad le iul' · de vi · l · qm̄ et deſiderat
celeritatem ar · l · i · de damp · infec · cū ſe · Citet̄ ergo ps
ad diem certā vel ad diem craſtinū Reſpondit dn̄s
dyabulo · filij iniq̄tatis ⁊ ingratitudinis · xxvi · q · v · n̄
miꝛ tu damnate neq̄ tu caden do m̄ſuraſti interuallū
inter celum et terram de ꝯſe · di · i · vnde duo · quō petis
venire eos qui ſt̄ in terra ad celū ſ̄ · l · cum dies · § · et ſi
arbitretur · ff · de arbi · et nota extra de app · c · ex parte ·
Vnde ego aſſigno tibi diem certū ad ꝯpendū corā me
hic ſcilicet diem veneris ſancti in qua fui crucifixus ·
Reſpondit procurator iſtaꝫ diem non accepto · q̧ eſt
vbilibet feriata · l · om̄es · C · de ferijs ex̄ de feri · c · fi · rn̄dit
dn̄s · et ego iura ꝯdidi vt · l · fi · C · de preſcrip · lon temp ·
· vi · q · iij · nemo ſi hoc diſpono videlꝫ vt · ff · de re · iudi ·
· l · quidem ꝯſulebat · C · ſi q̄s ſ̄ ius vel vti pub · l · fi · cū
ibi nō Et ait dominus · O gabriel voca genus hūanū
vt ꝯpeat ſufficienter et ſiue veniat ſiue non ꝓcedetur

030029836

ad vltiora vt ius dictabit vt ff de iudi·ad ꝑemptoꝝ
Receſſit demō ⁊ ad ꝓpria redijt ⁊ rem geſtam ſolus
recitauit qui iudicem ꝯdolentes tñ viderūt xp̄i iuſti=
ciam eis non futurā multum fauorabilem. Quibus
lucifer ait nō terre animi·xp̄s enī dixit ſe eſſe iuſticiā
xj·q·iij·ſcd̓m ꝙ factū eſt al̓s falſū eſt ſi enī ſit iuſticia
optinebim⁹ aut ip̄m reprobabim⁹ ex ore ei⁹·xxj·di·
nūc aūt ſi nō ſit iuſticia ⁊ ait maſcarō mallē vobiſcū
hic cruciari quā ibi vbi eſt om̄e gaudiū qm̄ ibi nll̓o
mō gaudeo ymo plus doleo q̃m gaudē incipio ar·l·
lex q̄ tutores C·de mi·tuto·ſed obedire dat⁹ faciā qd̓
incūbit de maio ⁊ obe·c·illud. Die autem ſtatuta vt
loq̃mur more rōno ꝯparuit maſcaron in aurora diei
ſtās in ꝯſiſtorio dei in q̊dā angulo. Bene aūt ſciebat
ꝙ maior erit ꝯtumatia actoris quā rei·iiij·q·iiij·ca·i
de eo·⁊ contu·c·j·l·vj. Et ideo feſtiue venerat ⁊ ābas
aures hēbat appertas neq̄d fieret ꝯ̃ eū appropinq̃nte
iā meridie acceſſit maſcaron ad p̄ntiā dei dicēs pat̄
ſancte ego veni diluculo ⁊ ſemper expectaui fac mihi
iuſticiā iuxta·l·placuit·C·de iudi·⁊ de arbi·l·eos·§·ſi
q̄s aūt de or·cog·c·cū dilectus. Dixit dñs vade vade
quia tota dies cedit vt iuſti de ver·ob·§·in diē. Tūc
demon redijt in angulū ⁊ expectauit vſq̄ ad extremā
horā tunc quaſi omnibus recedentibus exclamauit
demon vbi eſt iuſticia q̄ deficit in regno celoꝝ. Dixit
dñs vocate eum vt ꝯpeat. Qui ait tota die expectaui
in regno iuſticie nec inueni iuſticiā. Dixit dñs dicas
modo quid vis extra de li·obla·magnus. Reſpōdit
demon· dñe videte pecitatorium vocatum eſt genus
humanum reſponſurum mihi procuratori ſi aliquis
pro genere humano ꝯpeat queratis ſed nemo ꝯꝑuit
Dixit dñs·maſtaron q̄d petis· Maſtaron dixit nil
pecij niſi ius ꝯmūe ꝙ nemini denegat̄ vt ī re·multū
de re iuris·li·vj. Peto literas tuas q̄a gen⁹ hūanum
eſt ſufficient̄ citatū ad hāc diem coram te reſponſurū

mihi ꝓcuratori me expectãte vſqꝫ ad tenebras noctis
non comparuit ipſũ nec aliquis ꝓ eo Dominꝰ nũc
volens vti eq̃tate pociꝰ q̃m iuſticia qꝛ bene videbat
ad quid maſcaron intendebat dixit·tu ꝗ multas res
noſci xxvj q·iiij. Sciendũ·bene ſcis qꝛ iudex quãdoqꝫ
in parte vtit̃ iuſticia quãdoqꝫ equitate ꝓ vt videbit̃
ſibi expedire ſcd̓m diſtinctionẽ poſitã C·de iudi·in l·
placuit ⁊ de legi·i l·j. Ego aũt ad pñs volo vti eq̃ta=
te ita ꝓrogo ⁊ aſſigno dilationem eo modo q̊ meliꝰ
poſſum vt c·fi·de poſtu Sicqꝫ prorogo hanc diem in
diẽ craſtinũ. Hora prima vt in·c·ꝯſuluit de offi·d̓ l.
et C·quõ aut qñ i l.j·Et ſtatĩ dñs ſurrexit. Demon
receſſit ad ꝓpria ſicut prius remqꝫ geſtã contra eum
ſocijs enarrauit. Cumqꝫ clamor perueniſſet ad aures
virgĩs marie audita re geſta mat̃no amore ꝯdoluit
audiens tamen ꝯtinuationẽ fore factã nec vltra fore
ꝓceſſũ publice dixit non terreamĩ qꝛ die craſtina ero
aduocata humani gñis·⁊ in h̃ totꝰ chorus angeloꝝ
atquieuit. Die aũt craſtino adueniente vt ſic loq̃mur
acceſſit dominus pro tribunali· ſedens cum magna
commitiua angelorum et ꝓphetarum infinita voce
de magna cantantiũ. Aue regina celoꝝ· aue domĩa
angeloꝝ. Que quidem turbato oculo ⁊ curuo vultu
ſuum aduerſarium reſpexit ſtantem in regno ſuo et
iuxta filium ſuum ſedens ait fili mi audeo qꝛ genus
humanũ de quo ego ⁊ tu ſumus vt extra de ſu·tri·⁊
fi·ka·c·j. Impeditur corã te per quendã dampnatũ
reprobũ ⁊ falſum proditorem ſicut noſci quem video
in regno meo. Et ideo cõmota ſunt viſcera mea qui
te portauerunt quia non conſueuerunt huc tales ac=
cedere·tamen tu es iuſticia·xj·q·iij·cuſtodi. Veniat
quicunqꝫ ſit ille qui cauſam agat corã te·tunc angeli
omnes amici. Humani generis gauiſi ſunt de tanta
aduocata. Et vocauerunt dampnatũ dicentes·veni
ꝯdempnate ⁊ reprobe q̃a inueniſti partem. Acceſſit

aũt demon plenꝰ inuidia ⁊ doloſitate nec fuit auſus
erigere faciem ante aduocate oculos que tã turbato
oculo eũ reſpiciebat. Tũc dñs ait ad maſcaron ꝑcu-
ratoꝛ dicas mõ q̃cquid vis. Reſpondit maſcaron o
iuſticia inflexibilis xj·q·iij·ſcđm ⁊ c·illud. O veritas
ſine falſitate xj·q·iij·abſit O via ſine erroꝛe ď pe·di·j
§·opꝰ audi me miſerã ñ moueat te caro neq; ſãguis
Peto licentiã vt loquar cũ venia iuxta l·fi·C·de offi·
dñi iudi. Reſpondit dominus dicas q̃cquid vis pro
vt decet. Dixit demon cuncti et omnes ſciunt quod
iudiciũ conſtat ex tribus ex ꝑſona actoris·iudicis·⁊
rei de ver·ſig·forus·§·in omni ⁊ iiij·q·iiij·ei. Iudicẽ
autem video qđ ego ſum actoꝛ probat citatorium vt
dicto §·in omni et ꝓbatᷣ ff·de iudi·in trib9. Perſonã
autem rei non video ſine q̃ nullũ eſt iudiciũ. Rñdit
aduocata iudici fili mi non eſt ſic. Ecce paratam ad
defenſionem generis hũani ꝑ l·ſolutis ⁊ ꝙ ibi nõ·ff
de ſolut. Maſcaron reſpondit pater ſancte oſtendo ꝑ
iura tua qđ nullatenus eſt audienda in hac cauſa.
Primo cum ſit mater tua ſuſpectum eſt enim michi
matrem iudicis eſſe ꝯtra me partem q̃a de facili poť
trahere filiũ in partẽ ſuã vt de appell·c·ex inſinuacõe
et c·poſtremo. Item cũ ipſa ſit mulier iura que ſunt
diuinitꝰ ꝓmulgata xj·q·iij·nemo ꝓhibẽt mulieres
aduocatas eſſe vt l·j·§·ſerũ ff de poſtulã. Mater aũt
turbata verbum ad filium dirigens. Rñdit verſutꝰ
iſte in regno meo me ꝑturbat ꝑuertat enĩ iura dicẽs
me eſſe matrem tuã ⁊ ſic ſuſpectã ſed fili noſci ꝙ licet
ſim tua mater tñ mulier ⁊ ad iudiciũ vocata. Nec ſũ
mater eo modo q̃ ſunt alie ꝙ ſine corruptione fecũda
ſine ğuitate grauida ⁊ ſine doloꝛe puerpa vt C·ď offi
ꝑfec·ꝑto·affri·l·j·ex de ſum·tri·c·j. Vbi enĩ ſunt iura
que ꝓhibẽt ꝑtẽ meã cuiuſcũq; condictiõis ſit officiũ
ſuſcipe ꝙ ſi ꝑmo ſi eſſem excõmuicata aut hẽtica qđ
abſit audiri deberẽ tanquã citata vt C·ď hereti·aut

credētes ď iudi·c intelleximꝰ ⁊ ď heꝛ·c·excōmuicamꝰ
§·credētes. Nōne ſcis fili mi ꝙ ego ſū de ordīe ꝯiuga-
toꝝ aut ꝯtinentiū ꝯiugiū vt ex in ꝓmo c·de ſu·tri·in
fi·⁊ ibi nota. Q̄ď aūt in mōdo fueri de om̄i ordīe patet
q̄a fui ꝯiugata ioſeph·xxvij·q·ij·c·inuenta fui virgo
añ partū ⁊ pꝰ partū xxvij·q·ij·ſic q̄ppe. Continēs fui
q̄a viri deſideriū non habui ij·q·j·ſi peccauerit xxvij·
q·ij·ecce impoſſibilitas ad denotandum ꝙ debeo eſſe
hūani gn̄is adnotata. Qꝫ aūt dicit demon mulieres
nō poſſe eſſe aduocatas ac illud officiū nō poſſe exer
cere. Hoc fallit in ꝑſonis miſerabilibꝫ viduis pupilꝭ
orphanis ⁊ ꝯiūctis ꝑſonis vt ff·de poſtul·l·j·§·ſi cū l·
ſe·⁊ iij·q·iiij·§·ſꝫ tria vbi ergo ꝑſone ſꝫ magis miſe
rabiles quā mundus quē iſte verſutus petit in ſuā
ſeruitutē doloſe redigi lxxxiij·di·c·liberi de ꝑ totū q̄re
non abſtantibꝫ ꝓpoſitis ad hꝰmodi officiū peto me
admitti. Demon rn̄dit ſuper hoc peto interloq̄ iuꝛ l
inꝛ vtile tēpus ff. de mīo·ex de ordi·cog·c·cū dilectꝰ
Aduocata rn̄dit iſte verſutus ſatis dicit te habere in
ſuperiorem vt ff·de iudi·in l·ſed et ſi ſuſcepit ex de re
iudi·c·cū inꝛ minorē cū ſ nō. Tūc ait dn̄s nō obſtāt
oppoſitiones per maſcaron ne matrem in aduocatā
admittā. Et ait dn̄s maſcaron modo habes ꝑtem·ſi
vis aliq̄t dicere dicas. Et maſcaron dixit ꝑtē habeo
de q̄ ſatis doleo quia dubito vehementer ne per ipſā
cauſa mea periclitetꝛ Attamen dico ſicut cūcti ſciūt ⁊
notoriū eſt ꝙ demones quoꝝ noīe ego ago ⁊ ſū ꝓcu-
ratoꝛ fiunt in plena et pacifica poſſeſſione ab annis
q̄ꝝ nō extat meōria ī ꝯtrariū tormentādi ⁊ cruciādi
aīas morientiū de ꝯſe·di·iiij·firmiſſime nunc aūt
nllo iuꝛ ordīe obſeruato ꝯ l·j·C·de excep·rei iudi·⁊ ij
q·vj·§·diffinitia ꝫ ſufficit ꝓ rōe volūtas ꝯ c·facit hō
xxij·q·ij·⁊ a ſupmo ſpoliati ſumꝰ poſſeſſione ꝑdicta
ꝯ l·nullus C·de iudeis ⁊ l·memīerit C·vn̄ vj·⁊ ex de
re ſpo·in c·ī literis ꝙ igiꝛ ſapientis aduocati ē petere

restitõez vt in·l·is q̃ destinauit·ff·de re·ven·cũ sit causa ꝑuilegiata de or·cog·c·super· peto p̃io plene restitõez et libere ad possessionem predictã· demũ procedi in cã vt ad le iul·de vi·pub·in·l·Si quis ad se fundũ· et de rei ven·in·l·ordina·et i·c·ij·de cã poss·et ꝓ·cũ expẽdẽa spoliatione non modicum doleamus Dixit dñs ad vocata tñte Mater autem turbata dixit filio Attẽde fili et noli ita audire ambages istius seductoris ⁊ in verbis dite tenẽ iuxͣ·l·prime ⁊ qꝛ ibi nõ ff·de his q̃ in testa·dele· Modo adũte fili / iste filius iniq̃tatis petit rest·fieri qꝛ spoliatus est mentitur tanq̃ mendax p̃io iura que dicunt spoliatos esse restituendos locuntur in reo spoliato non in actore·iij·q·i· per totum et de or· cog·cum dilectus ꝟ ipse est actor vt·ff·de iudi·l·in tribus et in·c·foras de ver· signi· Unde fili quomodo peruertit iura false allegando et sic est falsus ut·ff·de fal·l·fi· quia primo falsum conmisit de peni.di.ij.§. romanos Scđo dicit aduocata iura q̃ dicũt spoliatũ prius esse restituendum loquuntur in spoliata qui bona fide et iusto titulo possidebat non vi dolo clam vel precario·xvj·q·ij·agnouimus de postu·c·bone·ff·de p̃car·l·ij·de acq̃·poss·l·clam possidere·§·fi Iste autem mascaron et sui socij nunq̃m potuerunt bonã fidem habere in rem alienam eam possidendo quia omnes sciunt qꝛ tu fili mi in sapientia tua formasti hominẽ ad imaginem et silitudinẽ tuã de peni·di·ij·§ rõnos Ergo demones non potuerunt bõ fide et iusto titulo rem possidere alienam·xxiiij·q·ij·si vir ergo nõ p̃scribẽ nulla·n·prescriptio iuuat male fidei possessionem vt in·c·possessor de re·iur.li.vi. Nec quis prescribit p̃q̃ nouit se alienam rem possidere de prescrip·c·vigilãti/ Et si forsan quibusdã tpibꝫ tormentauerunt aĩas morienciũ demones non fecerunt de iure suo ꝟ tanq̃ hostiarij inferni et de mandato tuo arͦ·xxvi·q·vi·nõ mirꝫ· Ipsi ergo demones nunq̃ possiderunt animas

defunctoꝝ· ħ tu poſſidebas cū ille poſſideat cuius noīe
poſſideĩ vt·l·ꝗ meo·ff·de acq·poſſeſſ·ex̄ de preſcrip·c·
ſi diligenti Unde illa detencio aīaꝝ fuit plus facti q̄
iuř vt ff·de acq·poſſ·l·i·Sic aſinus q̄ poſſidet paleam
de mandato dn̄i iux̄·l·ꝗ ħuus de acq·poſſ·et qđ ibi
nō·Preterea quō potuerunt demones preſcribere vel
bonam fidem habere cū dictū ſit in fine prophecie·Ex
ſtella naſcetur filius dei qui ſuum populum liberabit
Ardens aduocata fili mi vexor et ꝯmoueor nimium
ꝗ in tanto regno mendacia ꝓponunt·Demon rn̄dit
Super hoc peto interloqui·Mater dixit filio·Fili mi
Scio ꝗ omne iudicium datum eſt tibi in celo et in
terra·viij·di·que contra morem ⁊ de peni·di·ij·c·cum
ergo et in tuo nomine omne genu flectitur celeſtium
terreſtrium et infernoꝝ·xxiij·di·Qui epiſcopus Iſte
autem procur̄·non aduertens pſonam tuam et tibi
ꝯmiſſa·vilipendit etiam tuaꝫ clemenciam petendo tot
interlocutorias Filius dixit reſtoꝫ tibi denego·aduo=
cata tunc ait·fili petas ſi vult plus dicere ar·l·ſi ea q̄
crimen·C·qui accu·non poſſ·ff·de adop·le·in·l·man=
cipioꝝ ex̄·de fide inſtru·c·cum Iohes circa fi·Demon
reſpondit exabrupto ad huc ego nil dixi·ſed dicam
vſqꝫ ad mirabilia Et ħ verbū vulnerauit aduocataꝫ
quodamodo amore generis hūani Filius ait demoni
age cauſam tuaꝫ ſine obprobrijs iuxta·l·quiſquis·C·
de poſtulan·Demon aūt traxit bibliam de marſupio
et emiſſa voce exclamauit·Audite celi que loquar
et admirati omnes tacuerunt·et vertit folium ad
libꝝ Geneſis vbi dixit dominus Ade et eue·de omni
ligno ꝯmedes excepto iſto·Quacunqꝫ enim hora hoc
ꝯmederis morieris morte Et dixit iudici·primo peto
ſi hec verba ſunt tua iux̄·l·ob carmen·§·i·ff·de teſti·et
qđ nota in·c·cū a nob·ex̄ de teſtib Rn̄dit aduocata
procedas vlterius Dixit demon non ꝓcedam ꝗ ſum

in regno veritatis ⁊ coram illo qui dicit se veritatem
viij·di·Si consuetudo· Primo volo scire si sint ūba
veritatis et omnes tacuerunt· qꝛ vbi de veritate agit̃
locus inficiandi non est ar᷒ viij·di·consuetudo Dixit
dominus·verba illa mea sunt Respondit demon bñ
credo· Ex quibus autem verbis sic concluditur qꝫ cũ
adam et eua qui duo simul erant soli in paradiso ter=
restri venerunt ꝯ̃ mandatũ tuũ tibi protinus inobe=
dientes de peni·di·i·c·veni Unde peto qꝫ verba tua qui
es veritas stent in finibus suis· et qꝫ ipsi et omnes
eoꝝ posteri et successores perpetuo moriant̃·Sequitur
·n·qꝫ si parentes sunt leprosi et infirmi·tõ progenies
sit infecta de peni·di·iiij·c·quid est qđ dicitur ⁊·xxiiij.
·q·iiij·§·i·Rñdeat aduocata quicqđ vult Aduocata
aũt ait ad filiũ Miror fili mi· vnde tanta malicia et
astucia data est Demoni qui tot inuenit fraudes ad
suffocandum genus humanum Sed sciũt demones
solatium esse miseris socios habere penaꝝ· Verba tua
que dixisti Ade et Eue seruari debent cũ tu sis veritas
·iiij·di·Erant aũt·Sed quedam littera dicit expresse
qꝫ dolus et fraus non debent alicui patrocinari·vt in
·c·cum ad nostram de emp·et vendi·et de vsu·c·tuas
Demones autem quoꝝ nomine ipo agit susurrarũt
ade ⁊ eue de commedendo de pomo vetito ex̃ de su·tri
·c·i·Unde in Genesi secuntur quedaꝫ verba que dixit
serpens ade et eue·que quidem verba ipse procur̃ latro
et falsus subuertebat coraꝫ te et verba sũt talia Si cõ=
mederitis de ligno eritis sicut dij Vide ergo fili maxi=
mam falsitatem qꝫ demones volunt accusare hoĩes
qui deliquerunt ꝓpter demonũ suggestioꝫ·Ex delicto
·n·quo quis est puniendus non p̃t alium accusare·
·C·de accusa·l·fi·extra de testi·c·veniens et·c·qm̃ Vñ
q̃tum ad istum articulum nec ipsi seductori ñ alicui
demonum rñdemus·qꝛ ipsi fuerunt causa ut homĩes
peccarent ut dicto·c·i·de su·tri·§ si alij q̃ ipsi venient

qui hũanũ genus accuſent q̃ntũ res durabit tẽ̃ꝑe ꝑ

Tunc demon videns ſe tanta rõe deluſũ cũ ipi hẽant mille modos petendi dixit iudici Aduocata credit euaſiſſe ſed non ẽ ſic patet ꝙ vbi delictum eſt notorie perpetratum Iudex nemine accuſante ex offitio ſuo debet procedere et eum punire. C. de accu. l. ea quidem et. ij. q. i. de manifeſta extra de iudiũ. c. ad nr̃am et de accu. c. euidentia et. c. qualiter et q̃ñdo Vnde dico ſic poſito ſicut aduocata dixit ꝙ michi non debeat ĩ iſto articulo tẽ̃dere Tu tñ iuſtus iudex ex offitio procedere debes Vñ cũ dicaris iuſt9 iudex volo videre ſi nomen ſit ꝯſeq̃ns rei iux̃. l. decernim9. C. de epi. et cle. ⁊ iuſti de dona ĩ. §. ẽ ⁊ aliud. ego aũt taceo ⁊ video offm̃ iuſte iudicantis iudicis cũ ſit delictũ notoriũ ⁊ examĩa cõe non indiget vt dicto. c. ad noſtram de iudiũ. Vnde videbo officiũ tuũ nobile iux̃ nõ. in. l. iij. §. ſi publico ff. de adult. extra de accuſa. qualiter et quando ff. de ſuſpect. tu. l. iij. §. pl̃t. Tunc mater turbata timens ne iuſticia filij ex abrupto procederet effuſis lacrimis et veſtibus ſciſſis vſq̃ ad genua dixit filio Ecce fili Venter qui te portauit et vbera que ſuxiſti Ecce qui te lapidauit et crucifixit. ipſe implorat offitium tuũ ſtatim vt dicit et quia non eſt in voluntate ſua ſed tua ego imploro contrariũ aut dele me de libro vite Iuxta. c. quid crudele. xxiij. q. iiij. ꝙ nullã imponunt tibi neceſſitatem procedendi ex offitio tuo Sed ſicut tue placuerit volũtati vt. ff. de iudi. l. nõ q̃dq̃d et. C. quõ et q̃ñdo in. l. i. cum ibi nõ. ff. de offi. preſi. l. Sepe et. l. ſe. et in. c. i. ex̃ de confeſſ. li. vi. Videbo ħ ꝙ magis diligas an ſeductorem an veritatẽ Filius aũt videns matreꝫ muliebriter lacrimantẽ dixit demoni. ego tibi denego offitium meum Dixit demon caro et ſanguis michi denegauit et non iuſticia celeſtis Ego bene predixeram ꝙ dux erat michi hr̃e matrem iudicis

contra me mater turbata dixit vis tu plus dicere.
Reſpondit demon p̄mo volo nūc incipere ꝯ incipiā
ab angelicis creaturis ⁊ cōtinuabo orationes meas
et approbabo eas iuſticia mediante. Primo dico ꝙ
iura q̄ ſunt diuinitus ꝓmulgata ff. fi. xvj. q. iij. docēt
iudices vt qn̄ int̄ partes oritur queſtio de hereditate
vel de re aliqua diuiſibili ne ipſi partes ad rixam
deueniant debet illam rem diuidere ⁊ aſſignare cui-
libet parti quod ſuum eſt. ff. famuli hercis. l. j. et per
totum quia ſecundum iura communio parit diſcor-
diam ff. de le. ij. l. cum pater ſ. dulciſſimus C. qn̄ ⁊ q̄
q̄re. pars decur. l. ij. li. x. Scriptura enī veritatis teſtat̄
me et ſocios meos eſſe principes mū̄di de peni. di. ij. c.
oportet de moyſe nec tn̄ nego qn̄ deꝰ omnipotēs ali-
quā p̄ticulā ibi habet. dico tn̄ particulam ꝙ reſpectu
partis mee eſt tanquā granū milij poſitū in medio
modij. Et ne p̄ hec verba meū ꝯ tuū int̄ te deū om̄i-
potentē ꝯ matrē tuā aduocatā mū̄di ꝯ me diſcordia
oriat̄ peto vt iuſticia mediante p̄s mea ab alia diui
dat̄ vt q̄ mala ſīt ſcꝫ pccā ⁊ oīa mala mee iuriſdicōni
cedant. bona vero ſīt. tua vt ex̄ de ſu. tri. c. firmit̄. Hoc
quippe iudiciū nullꝰ denegare ꝯ multo minꝰ tu q̄ es
iuriū cōditor vt C. de p̄ſcrip. lon. tem. l. fi. H denegare
nō potes vt C. de legi. ī l. digna vox. Aduocata dixit
filio. Quid petit. iſte demon intꝰ habet vt ī l. q̄ciens
ff. de ſolut. Filius iſte iniq̄tatis petit p̄cpōderacōē
fieri q̄ eſt dn̄o facta nonne recolis ꝙ die veneris ſācta
in q̄ pependiſti ī cruce tanquā mūdi boītas ⁊ ex alia
parte inſtantia crucis pependit latro crucis vbi me
vidente ⁊ lacrimante fuerunt pōderata bona ⁊ mala
mū̄di ⁊ tn̄ mū̄di bonitas p̄pondeſaſti malis mundi et
deſcendiſti ad inferos ⁊ exhiſti captiuos. Iſtud p̄bat̄
in dicto c. j. de ſu. tri. ꝯ fi. ka. patet ꝙ iſta p̄ponderacō
p̄ntibus om̄ibꝰ ī mōte caluario fuit facta ſolēpniter
et ſic tranſiuit in rem iudicatā ergo non debet am-
pliꝰ pōderari C. d̄ trāſac. l. cauſas ⁊ C. ꝯmūi diui. l. fi

maior ex͛ de re iudi. c. quomodo ad conſultacōnem
Procurator aūt attonitus durū emittens rugitū ait
huculq͛ leuia expreſſi nūc aūt ad duriora accedam⁹
Scriptū eſt nō habēti aduocatū dabo de poſtu. l. j. §
ait pcurator video hic me ſolū ⁊ multos habere adū-
ſarios peto dari mihi aduocatum ſiue aduocatos ⁊ ꝙ
par fiat diſtributio aduocatoꝝ vt. l. puidendū C. de
poſtul. Aduocata mōi rñdit ego ſola ſū aduocata et
tñ de regno meo nō d͛ tuo accipe ꝗ vel q̄s vis. Demō
rñdit aduocatos mihi peto dari duos tibi nō ſuſpec-
tos ſcꝫ iuſticiā ⁊ veritatē. De h͛ aūt oēs admirātes
et verſutiā diaboli intuētes dixerūt aduocata noſtra
regina celi domina angeloꝝ quantumcūq͛ ſublimi
potētia fulgeas ⁊ dignitate tñ honeſtū eſt aliq̄s tibi
in aduocatos ſociari ar. l. fi. C. de fideiuſ. ⁊ xx. di. de
q̄bus ex͛ de ↄſti. c. ne imi. Que angloꝝ fixa ↄſilio ait
et ego pro me poſtulo aduocatos miām ⁊ pacē. His
actis ſiluerūt omnes tūc pmo maſcaron ait q̄d ſine
remedio homo ſit dāpnād⁹ pbo triplici racōe. Primo
iuſticia exēpli. iuſticia pcepti. ⁊ iuſticia infiniti offēſe
iuſticia exempli ſic q̄a cum peccauerat angelus ſine
remedio fuerat dampnatus. de peni. di. ij. §. q̄d aūt
reprobi ꝙ de⁹ nō ſit acceptor pſonaꝝ d͛ peni. di. iiij. §
verum ſed homo iniuſtus de q̄ in iuſticia ipſe qui eſt
dāpnatus poteſt torq̄ri. Aduocata reſpondit ad hoc
non eſt ſimile ꝙ filius dyaboli adducit p ſimili q̄a
ſi angelus peccator ſine remedio punit⁹ eſt non mirꝝ
nil enim infirmum habebat ꝙ eū adduceret ad pec-
candū ideo taliter in ſpiritu in q̄ deliq̄t punit⁹ eſt. de
pe. di. ij. §. ꝙ autem reprobi ibi idcirco peccauit ſine
venia ⁊ quia carnem ⁊ oſſa non habebat et quia nō
infirmatur ar. xxvj. q. iiij. c. ſciendū ſed malignitate
deliberata peccauit vt in c. j. de ſum. tri. ⁊ fi. c. Nunc
eni omnes ſciunt talē naturā dederat ipſa trinitas
angelo ꝙ ad ethereū talamū ipe ſe ↄferebat vt dicto

c·ſciendum. Homo autem ſi peccauit habuit in ſe
qđ ad peccandũ eũ induxit ſcʒ corpus fragile ⁊ graue
ex̃ de ſu·tri·c·j. Proſequebat᷑ ergo pcurator in cauſa
pcedens ad iuſticiã ⁊ eiꝰ preceptũ dicẽs homini·deꝰ
dedit pceptũ vt ñ ɔmedet de pomo ⁊ qñcũqꝫ ɔmedent
morte morient̃ ex̃ de reli·⁊ ve·ſanc·c·j·i cle. Angelis
aũt nullũ dedit preceptũ. Si ergo angelũ dãpnauit
ſine precepto·multo magis hoĩem cui precepit ſcđm
iuſticiã dampnare debet qꝛ videtur qꝛ magis pecca-
uerit·ipſe homo ꝓpter tranſgreſſionẽ quã angelus q
nõ eſt tranſgreſſus preceptum ar·ff·de arbi·l·celſus
et ff·de peni·ĩ l·relegati ⁊ de iur·patro·l·ſi libertꝰ. Ad-
uocata rñdit. Angelo nõ fuit datũ preceptũ tanquã
ſcienti quid agere deberet ſine precepto·ff·de actio·
emp·i·l·j·de re·iur·cũ eũ q li·vj. Junctã enĩ ſapientiã
habebat in ſeipſo ⁊ ſcientiã·cum enim cognoſcebat
certitudinaliter bonũ ⁊ malum·propter ɔfectionem
ſue nature de pe·di·ij·ſ. Qꝛ autem reprobi ibi cum
angelus plenus ſapientia erat ⁊ ideo faciendo contra
talem certitudinem ſine compatione grauiꝰ peccauit
q̃ homo xxv·q·j·nulli fas ſit·viij·di·conſuetudo xj·q
iij·excellentiſſimus ⁊ C·de tabula l·gnali li·x·homo
talem certitudinem nõ habuit propter corpus qꝛ aĩaʒ
grauabat ad peccandum·xxvj·q·iij·ſciendum·hinc
eſt qꝛ ſerpenti non rñdit certitudinalit̃ ſed ſubaudio
ne forte moriamur. Et ideo p ſapientiã fecit vt extra
de ſu·tri·c·firmiter. Cũ enĩ hominem fecerit ad certũ
finem ſcʒ vt eſſet heres vite eterne de ɔſe·di·j·hij duo
ſi dampnaret̃ fraudaret̃ filiꝰ meꝰ intencõe ſua et ſic
non in ſapientia ſed inuanũ creaſſet ɔtra dictũ·c·hij
duo ſed nunquã erit vanũ opus filij mei vel inuanũ
ɔſtituerunt filios hoĩm qꝛ non contingit de angelis
quia tota natura angelorum non eſt dampnata ſed
pars illa tantum que peccauit et ſic opus dei non eſt
fraudatũ in angelis q̃a finis ad quem creauit firmꝰ

permanet vt dicto·c·biduo ⁊ ꝙ no.xxiij·di·q̇ tempuſ
ad teraũ ꝙ ponit infinite peccauit et infinite ẽ puni-
endus ſurrexit iuſtitia aduocata diaboli ſecus quem
ſedebat veritas patri oſtendens ſeruũ inutilem inobe-
dientem ingratũ ⁊ tranſgreſſorem ac ꝯtumacem eſſe
puniendũ cum tam facile poteſt obſeruare de tã bene
mandatũ cũ totius eiꝰ poſteritas perpetuo foret dãp-
nanda ꝑmittens ꝙ quanto maior eſt ille cui infert᷑
iniuria tantomagis iniurias eſt dignꝰ pene vt·ff·de
iu·iut·l·ꝑtor edixit·§·fur ⁊ hereti·c·cũ ſecundũ. Cum
ergo infinite ſit deus maior homĩe ergo ipſe homo
infinita eſt pena puniendus·et ideo ſiquem liberum
ſatiſfactione fecerit minĩe erit abſolutꝰ de peni·di·j·
§·h̃ eſt·etiã fac·C·de penis·in l ſanctiꝰ. Si eñ rex tꝑa-
lis offenſus de iure punit tẽporaliter offendentẽ·non
videt᷑ iniuſtũ ſi eternalis rex offendat̃ ꝙ offendentẽ
puniat eternaliter xj q·iij. Qui reſiſtit·preterea cum
infinitus ſit deꝰ vt ex̃ de ſu·tri·⁊·c·j·in pñcipio ergo
homo finitꝰ nil pt̃ facere q̇ eñ facit peccatũ ſeruꝰ eſt
peccati·de peni·di·iiij. Itẽ ſcd̾m iuſticiã ibi oẽs ꝗ in
xp̃o ſ̃c·⁊·ij·q·vij·c·ſecuti·rurſus licet homo nunquã
peccaſſet in ſe·tamen q̇cquid poterat debeat cũ nichil
ergo poteſt homo facere vt poſſit ſe vl̾ aliũ redimere
Hoc eñ quãquã oĩa bona fecerit tñ ſeruus inutilis
erit de pe·di·ij·§. Itẽ oportet q̇ q̇dem ꝙ debuit fecit
q̇a autem ſoluit debitum propter hoc non ſoluit cõ-
miſſum vt C·de fur·l·ancille ⁊·ff·de fur·l·ſi pignori
in·§·cum furtũ de l·proxima·ff·de nup. Licet autem
per penitentiã deleat̃ culpa de peni·di·i·ſi cui perfecta
tamen innocentia non reſtituit̃ q̇a facta pro infectis
haberi nõ poſſũt vt·l·in bello §·facte ff·de cap·⁊ xxvj
q·j·ſi paulus maxime cũ fomes peccati ſemper rema-
neat vt ff·de re mil·l·qui cum vno §·ignomĩa et de
ritu nup·l·palam. §·que in adultio. Et ideo quãuis
ꝑ peĩtentiã poſſit culpa aufferri xxxiij·q·j·ꝙ aũt ĩ fi·tñ

ꝑ hec eternam gloriaʒ non meret̃ ar° de peni· di· v· §· in prin· extra de bap· c· maiores· § illud vero Cum eni oẽs de mõo ſint de immundo ꝯcepti ·et propoſuerunt ad huc peccare indignũ eſt ꝙ deus ianuam paradiſi quam ꝓpter peccatum primi parentis clauſerat extra de bap· maiores reſeruaret indignis vt ſanctũ daret canibꝫ aut margaritas preberet porcis de peni· di· i· §· Itẽ ratio ꝑtatis et· xl· di· in mãdatis· xij· q· iij· nolite· Qm̃ imo iuſticia exigit vt reddat vnicuiqꝫ iux̃ opera ſua eẽ de ſu· tri· et firmiter reddes retribucõʒ ſuper his Aĩa enim que peccauerit ipſa morietur· xxiiij· q· iij· Si habes et de conſe· di· iiij· q̃uis a me· ꝙ dñs enutriuit filios id eſt exaltauit. Ipſi autem ſpreuerunt eum et maxime Adam quia magis voluit acquieſcere voluntati vxoris q̃m diuine· vi· di· teſtm̃. Hic enim cũ in honore eſſet non intellexit et comperatus eſt iumentis inſipientibus ⁊ ꝙ voluit in pace manducare panem angeloꝝ iuſtum fuit vt manducaret panem laboris in ſudore vultus ſui ⁊ ideo dãnatus fuit extra de ſu· tri· c· i· in prin· Vnde ſemel dãnatus amplius iuuari non debuit propter aliquam ipſius miſeriaʒ vel paupertatem vt· ff· de re iudi· l· iudex et de penis· l· diui fratres eẽ de off dele in litteris de iudi at ſi clerici cũ ſcriptum ſit miſeriaris pauperi in iudicio· xxiij· q· ·iiij· c· eſt iniuſta et· c· ſe· et ꝙ hõ in ṽitate non ſtetit ab initio dignus eſt ꝑditione· maxime ꝙ cum deum ꝯgnouiſſet nõ glorificauit eum ſicut debuit· ꝫ errauit igit̃ in cognicõibꝫ ſuis et conſpiratum eſt inſipiens cor eius. Cum ergo nullam penuriam cibi haberet in paradiſo omnibus alijs cibis ſibi ꝯceſſis nec corpus habuerit corruptibile ꝙ ipſius aĩaʒ agg̃uaret Et ideo q̃nto maiori fragilitate peccaret tãto g̃uiꝰ ẽnſgreſſus eſt mandata · et grauior eſt contemptus eius de peni· di· v· c· i· pꝰ prin· His aũt allegacõnibꝫ factis a finita iuſticia aduocata mõi et ceteri alij videbant inſiſtere

Sʒ veritas ſurgens ait Vbi d̾ v̾itate agit̃ ceſſat locus
fraudis· viij· di· iericho· C· de reſcin ven in· l· ſi dolo· ve
ritas dixit quacunqꝫ hora de pomo ꝯmederitis morte
morieminĩ ex̃ de reli· et ven · ſanc· in cle· i· Quod autem
Adam et eua conmederint non eſt dubiũ· Vnde ſine
prolixitate dico hoīeꝫ eſſe damnandũ · ne nomen dei
qđ eſt veritas ſit inuanũ· viij· di· q̄ ꝯtempta · Ex ad-
uerſo locuta eſt Miſericordia ꝯ̄ Juſticiam et angelos
damnatos ꝓpter ſaluandos hoīes dicens ſic· Cum
angelus et ſil'es probati nullo inſtigante ⁊ nulla ſui
opis flagitante peccarent vt in· c· firmiter ex̃ de ſu· tri·
pctm eoꝝ fuit prorſus irreuocabile ꝓ ut dixit regina
celoꝝ vt de peni· di· ij· §· qꝛ aũt Homo autem habens
lucratiuũ habitaclm pronior fuit ad peccandum vt
in aut̃· de mona· §· ſi vero coll· i· et· xx· q· iij· c· ⁊ alio in-
ſtigante poteratis habere aliaꝫ excuſationem de peni·
di· v· c· i· poſt prin· ff· de eo ꝑ q̄ꝫ fac· eſt· l· i· §· i· ⁊ de ven·
in ſpi· l· i· §· ceteꝝ et qñqꝫ ſnīa vna eſt idio· xxiij· q· iiij
c· nabuchodonoſor ⁊· i· q· iiij· c· conſ̃ de peni· di· c· conſ̃
§· item qđ et· c· multiplex Hoc aũt ꝯſtat qꝛ ſi hõ pecca-
uit aliq̃ ſatiſfactõe ad angelicũ ordinẽ fit reparamẽ qꝛ
indignũ videtur qꝛ vna creatura ad imagineꝫ dei for-
mata pereat ut dixit aduocata mđi neq deus ſuo ꝓpo-
ſito frauderetur q̃ ꝓpter eum ad ſui imagineꝫ fecit de
ꝯſe· di· i. hi duo Cum eni tota angelica nã cũ angelis
non ꝑijſſet ſꝫ ſolum illa que peccauit vt d̃ in dicto· c·
hi duo maxie cũ ſit ſcriptũ filius nõ ꝑtabit iniqtatẽ
pris· ff· de penis· l· crimẽ et· i· q· iiij· c· crimẽ et· c· iudex et
tex. dic̃ nil odiſti eoꝝ q̃ feciſti ñ vult mortẽ peccatoris
qꝛ cor ꝯtritũ et hũiliatũ nõ ſpernit de peni· di· i· ĩ actore
ñ obliuiſcitur miſeris nec optinebit iras miſerorum
deus qꝛ q̃cunqꝫ hora ingemuerit peccator iniquitatum
ſuoꝝ nõ recordabit̃ deꝰ de pe· di· i· ſi cui· §· H idẽ qꝛ veit
tps mīe eius· ipe enim de ſe dicit ſctis ſumme iraſcor
inꝑpetuum cũ mīa exaltet iudiciũ ⁊ iuſticiam et ſine

mīa virtus ēē .nō videa͠ xlvi.di.diſciplīa et in.c.oībꝫ
qui et di·i.ponderet in fi. Hō.n.iam recep̄.mandata
dñi duplicia ꝓ oībꝫ peccatis ſuis.a planta.n.pedis
uſqꝫ ad verticem non eſt ſanitas in eo Quia.n.dñs
oſtendit potenciam ſuam in rez creaturis ſapīaꝫ diſ=
penſacōis ordinacōis ex̄ de ſu.tri.c.i.debet nunc oñdere
bonitatē in recuperacōe ꝑditaꝝ cū ſit ſcriptū vbi habū=
dat debitū ſuperhabundat gr̄a et cū pr̄ ꝑcutit ſanat
vj.q.v.c.vbi oēs ⁊.c.nō oſcula͠ ⁊.xxiij q·iiij·c vindc̄a
quid ē hoī ad bñfacē et pr̄e tuēdi qꝫ bñfaciens ē dās
affluenter et non imꝓperans.nō enī imꝓperat donās
qꝫ dona et bñficia ſl̄t ſua in aut̄·quō op̄·epiſ.in pri .
coll̄.i. Hoī.n. dedit non vendidit.i.q.i.gr̄a et.c.qui
ſtudet vt igi͠ hō deo imꝓperat cur me ī tanta vilitate
deſpicis qꝫ cū tanta dig̃tate creaſti miāꝫ poſtulat Hō
.n.voluit per ſupbiaꝫ eſſe quaſi deus et deus voluit ēē
hō ꝑ hūilitateꝫ ex̄ de ſu.tri.c.i His rōibꝫ miſericordia
ſūmi regis filia ꝑ hūilitatē inclinauit acclamās pr̄eꝫ
ſuum pr̄eꝫ miāꝝ et tocius ꝯſolacōis noſtre vt genus
humanū reſtauraret et huū fugitīm ad ꝓpa reciperet
Et demū ſurrexit pax q̄ eſt locuta ſororibꝫ ſuis iuſti=
cie ⁊ vitati ac miē.audite ſorores mee q̄ loqr̄ ⁊ mihi
ſi placeat credatis qꝫ ſū vincl̄m vnitatis ex̄ de iudi.
c.nouit non ſequar ſeductorē q̄ eſt vincl̄m iniq̃tatis
xxvi.q.v·nec mirum et de peni di.i.in humano .Et
qꝫ ſi michi credetis quilibet veſtrum habebit qd̄ petit
qꝫ ſoror miē iuſticia petit.ut hō q̄ peccauit in infinitū
moriat̄ .Hoc iaꝫ factū eſt qꝫ filius dei ſaluator mōi q̄
ex aſſumptōe hōis paſſus ē mortē carnē paſſibilē aſ=
ſumēdo vt in ſe penā ſuſcipet et ſe ꝓ oībꝫ preciū daret
ex̄ de ſu·tri.c.i.in cle.ex q̊ angl̄i q̄ etiaꝫ dolere non pñt
fuer̄t paſſibiles de morte dñi Cū g͠ bonitas infinita
ſcꝫ deus et hō punitus ſit/pnīa ſit pro culpa infinita
qd̄ ē mirabile ſufficit tibi lr̄ima ſoror iuſticie Alia vo
ſoror ſcꝫ vitas petit ū̆ba dñi manē ineternū.Qui ait

quacunq; hora ɔmederitis pomum morte moriemini
Reuera et huic ſorori elegantiſſime eſt ſatiſfactū· q̃
hō qui ante peccatū non habebat corpus corruptibile
ꝓpter iſtud peccatū aſſumpſit corruptibile ſic̃ cottidie
videmus de peni· di· iiij· ɔſiderandū q̃ ſufficienter tibi
debet ſatiſfacere Cum ex eodem delicto non debeat q̃s
duplici pena affici quia eſſet contra iuſticiam ut· ff·
de accu· l· ſenatus· ff· nau· cau· ſta· in· l· licet· §· fi· ꝗ· lxxxi
di· pſbr· xxiiij· q· v· quid ergo extra de iudi at ſi clerici
Modo ſequitur dicit pax vt ſatis fiat ſorori mee mīe
cui ſufficere debet q̃ ſeruus proditor ad hītudīez redꝑ
ex̃ de bap· maiores· §· cū igitur q̃re cum quelibet vrm̄
hēat qđ ſuo noīe ɔgruit Conſulo ego pax q̃ ɔcordia
fiat ea ꝓpter pſalmiſta ait Mīa et veritas ſupple que
ī hac diſcordia erant diſcordes oſclate ſt̄ Eſt· n· oſculū
ſignū pacis iux̃ nō in· l· i. ff· de pac. Sororib9 i° pacifi-
catis mediāte pace procur̄ iniq̄tatis infernal' maſcarō
tanq̃ male ɔſcius receſſit Et ideo oēs filij eue iplorāt
virgineȝ glioſaȝ et inde dicant. Eija g° aduocata nr̃a
illos tuos miſericordes oculos ad nos ɔuerte ſeȝ oſculū
mīe pacis Et ihm̄ bn̄dictū fructū vr̃ explo ſo dyabolo

Litigacio manſcaron ɔ̃ genus humanū finit feliciter

H* 4589 (pt. IX, f. 200-206